

NISSE

LAND

Din fødselsdag ligger altid på samme dato.

Men nogle gange har du fødselsdag på en lørdag, andre gange på en mandag. Datoer og ugedage følges nemlig ikke ad.

Sådan er det også med kalenderhistorier som den, du skal høre nu. Her er den 1. december en mandag.

Men historien begynder allerede to dage før, så du kan læse til side 15, når du vil.

Inden det hele begyndte ...

Dybt inde i Troldeskoven, dér hvor der ikke længere er hverken veje eller stier, og hvor mennesker aldrig kommer, ligger en fin, lille høj under nogle kæmpestore og meget gamle fyrretræer. Og det er ikke bare en almindelig høj – det er en nissehøj.

Her har der boet skovnisser i mange hundrede år. En gang om året får de unge skovnisser lov til at blive *decembernisser*. Så skal de rejse ind til byen og hjælpe til med at sprede julehygge.

Lige nu er det vinter, og skoven er dækket af sne. Når fuglene ikke synger, plejer her at være helt stille, men idag kan man høre en meget høj og hidsig stemme inde fra højen: “Jeg VIL med! Det er SÅ uretfærdigt, at det kun er Sofus, der må rejse!”

Det er Molly, der råber, og det er nemt at høre, at hun er rasende.

Molly er den ældste pige i skovnissefamilien, men hun er ikke det ældste barn, for hun har en storebror, der hedder Sofus. Det er ham, hun er gal på.

“Hvorfor må Sofus rejse til Nørre Steneby og være decembernisse, når jeg ikke må? Jeg kan godt lade være med at drille, og jeg

er god til lave hyggelige juleting!” råber hun og banker træskeen ned i sin tallerken, så grøden sprøjter op i hovedet på de to yngste nissebørn, Oskar og Trille.

Heldigvis griner de bare.

Men det gør Nissefar ikke. “Så kan det være nok med det råberi, Molly! Du er ikke gammel nok til at være decemberrnisse. Sofus er lige fyldt 122 år, og du er kun 111. Du er ikke voksen og fornuftig nok endnu. Basta. Finale.”

“Hvad sagde jeg, Molly?” siger Sofus. “Du er for lille.”

“En decemberrnisse skal lave hyggelige og sjove juleting, men du er stadig alt for glad for at drille, lille Molly,” siger Nissemor og tørrer grøden af Oskars og Trilles ansigter. “Decemberrnisser må ikke drille uden grund, og det kan du ikke lade være med. Menneskene kan ikke lide at blive drillet.”

“Men Nissefar driller da også,” bliver Molly ved. “Kan I huske, dengang vi var helt inde ved bondegården? Der bandt Nissefar bondemandens traktor fast til hegnet ind til hønsehuset. *Så* startede bondemanden traktoren, *så* væltede hegnet, og *så* løb alle hønsene ud ...”

Sofus og Molly griner højt ved tanken, og Nissefar smiler lidt i skægget.

“Det var *ikke* en god idé, Nissefar fik dér,” siger Nissemor. “Lad os få pakket din taske, Sofus. Så kører vi allesammen til banegården og vinker farvel.”

Nissefar har spændt fire hermeliner for kanen, og hele familien sætter sig godt til rette i de lune museskind på sæderne. Der er faldet meget sne, men hermelinerne er lette og hurtige, og kanen suser gennem skoven i en vældig fart.

“Skal vi ikke snart købe en snescooter?” spørger Sofus.

“Rigtige nisser kører i kane. Med fire hermeliner spændt for kører vi lige så flot som de kongelige,” siger Nissefar. “Og hermeliner skal aldrig lades op.”

Nisserne vil helst ikke ses af mennesker, så de parkerer kanen bag nogle buske i parken ved banegården i Granby.

Der er mange folk på perronen, men nisserne er meget små. De gemmer sig bag tasker og kufferter, og ingen lægger mærke til dem.

Nissefar tager en flad pakke op af sin lomme. Han giver den til Sofus og siger højtideligt: “Her får du *Nissernes Store Decemberbog*, min dreng. Der står alt det, du skal vide om at være decemberrisse. Jeg har fået den af min mor, som fik den af sin farfar. Han fik den af sin ...”

“Hav det nu rigtig godt, Sofus,” afbryder Nissemor. “Du må hellere stå på toget, før det kører. Jeg vil glæde mig til, du kommer hjem til juleaften og fortæller os om alt det, du har oplevet!”

Nissefar og Nissemor omfavner Sofus, og så klatrer han op i toget. Oskar og Trille begynder at vinke, længe før de kan se ham i togvinduet. Ingen tænker på Molly, før toget langsomt begynder at køre. I vinduet i den første vogn står Sofus og vinker til dem. I den næste vogn får de øje på endnu en nisse ... Molly! Uden at

nogen har opdaget det, har hun sneget sig op i toget. Hun holder en seddel op mod ruden. *Vi ses til jul*, står der.

Skovnisser er gode til at klatre, og Sofus har fundet en rar plads oppe på bagagehylden mellem en rygsæk og en pelsfrakke.

”Jeg har drømt om det her hele mit liv,” sukker han tilfreds og lukker øjnene. ”Jeg har drømt om at klare opgaven bedre end alle andre og blive verdens bedste decemberrisse. Og jeg har drømt om at blive fri for Molly ...”

”Sofus,” er der nogen, der hvisker. ”Sofus, hjælp mig lige med at komme op på hylden.”

Det er mærkeligt, tænker Sofus. Det lyder næsten som Molly. Det *lyder* ikke kun som Molly. Det *er* Molly, der nu maver sig op over bagagehyldens kant og smiler glad: ”Pyha, det var hårdt at komme herop!” Hun smider sig på pelsfrakken og sparker sine træsko af.

”Hvad laver du her?!” hvæser Sofus.

”Jeg syntes, det var synd, at du skulle rejse afsted helt alene,” siger Molly. ”Er du ikke glad for at se mig?”

”Skrid! Du skal hjem igen. Nu! Med det samme! På næste station står du af og kører tilbage til Granby,” siger Sofus vredt. ”Jeg vil ikke have dig med. Du driller hele tiden, og du er ikke gammel nok til at være decemberrisse.”

”Hvis jeg ikke er gammel nok til at være decemberrisse, er jeg heller ikke gammel nok til at rejse hjem alene,” siger Molly og lægger sig bedre til rette. ”Og *så* skal du følge mig hjem til Nissehøj, for en storebror skal passe på sin lillesøster. Og *så* kan du ikke nå at være i Nørre Steneby i morgen. Og *så* er du

ikke klar til første december, og det skal en decemberrisse være. Og så bliver Nissefar knotten.”

Sofus bliver rød i kinderne af ærgrelse. Han kan godt se, at Molly har ret, men han siger ingenting.

Efter en time skratter det i togets højtalere: “Pling-plong-pling. Om få minutter ankommer toget til Nørre Steneby. Næste stop Nørre Steneby.”

“Kom, Sofus!” Molly tager sine træsko på. “Det er nu, vi skal af. Det bliver superdubersjovt at være decemberrisser. Nu skal vi bare finde et godt sted, hvor vi kan sprede julehygge.”